

บทโครงร่างเรื่อง (Plot Outline)
ไขความลับ กลับจักรวาล (Seek for Return)
โดย
ดิน หิน ไฟ

65/3 หมู่ 5 ถนนสิงหวัฒน์ ซอยวัดพลายชุมพล
ต.พลายชุมพล อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก 65000
โทร. 08 9644 1048, 0 5524 1266

e-mail sudin.expert@yahoo.com
website <http://www.igoodmedia.net>
online facebook/sudin.igoodmedia
channel youtube/igoodmedia.net

ต้นฉบับ
มิถุนายน 2557

ไซความลับ กลัวจักรวาล (Dork Devils)

องค์ 1

เกิดระเบิดครั้งใหญ่ จากการพุ่งชนกันของ กลุ่มก้อนสสารมืด (dark matter) กับหลุมดำ (black hole) ขนาดใหญ่ ในห้วงอวกาศ ที่บริเวณชายขอบของกาแล็กซีทางช้างเผือก ก่อให้เกิดการระเบิดของสสารมืดอย่างรุนแรง ระดับซูเปอร์โนวา ปลดปล่อยรังสีคอสมิก แผลออกไปทั่วจักรวาล ในระยะ 10,000 ปีแสง ส่งผลกระทบต่อกลุ่มวัตถุประหลาด ที่โคจรผ่านมาใกล้โลก วัตถุเหล่านั้น โคจรแตกกระจายกันออกไป อย่างไร้ทิศทาง หากกลุ่มเทหวัตถุเหล่านั้น เป็นยานอวกาศของพวกเอเลี่ยน รังสีคอสมิก อาจเป็นสาเหตุใหญ่ ที่ทำให้พวกเขาขาดการติดต่อจากกันโดยสิ้นเชิง พวกเขาเชื่อว่า ต้องให้พลังงานของรังสีผ่านพ้นไปก่อน การสื่อสารติดต่อกัน จึงจะกลับคืนมาได้ดังเดิม ซึ่งต้องใช้เวลานาน

ปี พ.ศ.1313 (ค.ศ.770) บนเนินเตี้ยๆ แห่งหนึ่ง ซึ่งกินพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง ราวหนึ่งตารางกิโลเมตร มันผุดขึ้นบนใจกลางป่าแห่งหนึ่ง ซึ่งมองเห็นแนวเทือกเขาอยู่ด้านหลัง ซึ่งชนพื้นเมืองที่นั่น เรียกว่า บูตูร์ ใกล้กับเมือง ยอคยาคาร์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ในปัจจุบัน คณะสำรวจจากนครหลวงคณะหนึ่ง ราว 20 คน เดินป่ามาถึงที่นั่น และตั้งแคมป์พักอยู่บริเวณขอบเนินดินนั้น พวกเขาเห็นปรากฏการณ์ประหลาด ลำแสงสีขาว พุ่งตรงจากฟ้าลงมาที่ใจกลางเนินดินบูตูร์ เมื่อลำแสงนั้นสัมผัสกับผิวน้ำดิน ก็บังเกิดเสียงระเบิดดังสนั่นหวั่นไหว แผ่นดินสะเทือนราวกับภูเขาไฟระเบิด ก้อนหินก้อนดินพุ่งกระจัดกระจาย ออกไปทุกทิศทาง คณะเดินทางต่างวิ่งหนีเอาตัวรอด มีราวห้าคน ที่ถูกสะเก็ดก้อนหินกระเด็นใส่ แต่ผู้เฒ่าผู้หนึ่งซึ่งเป็นหัวหน้าคณะเดินป่า ยังคงข่มขู่เหตุการณ์อยู่ เขามองเห็นประกายไฟฟ้าพุ่งออกจากบริเวณที่มีสิ่งหนึ่งตกลงมา มันพุ่งออกไปทุกทิศทาง พร้อมกับเงาของสิ่งมีชีวิต และหายเข้าไปในป่า

ผู้เฒ่าในสภาพอิดโรย อ่อนอนมาหลายคืน มีชีวิตรอด เฒ่าปรากฏการณ์นั้น ให้แก่เจ้าผู้ครองนครแห่งราชวงศ์ไศเลนทรา (Sailendras) / ต่อมาเจ้าผู้ครองนคร ได้เสด็จไปยังสถานที่เกิดเหตุที่บูตูร์ ก็ปรากฏกลุ่มก้อนหินมากมายกองสุมบนใจกลางเนินดิน รวบรวมว่าก่อนหน้านี้ มีการรื้อถอนบางสิ่งออกไป จนไม่ปรากฏร่องรอยวัตถุใดๆ หลงเหลืออยู่ สร้างความประหลาดใจให้แก่เจ้าผู้ครองนคร และพระองค์คิดตำราบางสิ่งไว้ในใจ

ปี 1945 เขตอาณานิคมดัตช์ เกาะชวา อินโดนีเซีย

คฤหาสน์แห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโปรโก (Kali Progo) ชายเจ้าของบ้าน วัย 70 ปี ข้าหลวงชาวดัตช์ กำลังควบคุมดูแล คนงานขุดอุโมงค์ใต้ดินของบ้าน คนงานขุดค้นพบวัตถุเป็นหินทรงประหลาดสีดำ ขวางทางเดินอุโมงค์ ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ เขาจึงสั่งให้ทุบออก จนมันมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 นิ้ว แต่มันก็ยังมึ่น้ำหนักมากเท่าหินก้อนใหญ่ ชายเจ้าของบ้าน จึงสั่งระดมให้คนงานช่วยกันเข็นเอามันไปเก็บไว้ในอาคารเก็บของ ซึ่งห่างจากตัวบ้านไปราว 100 เมตร

ปีเดียวกันนั้น อินโดนีเซียประกาศเอกราช เป็นอิสระทั้งจากจักรวรรดิญี่ปุ่น และ เนเธอร์แลนด์
 คฤหาสน์หลังนั้น ถูกยึดเป็นทรัพย์สินของรัฐบาลอินโดนีเซีย และมันได้ถูกขายต่อให้เอกชนในเวลาต่อมา

ปี 2014 เขตปกครองพิเศษ ยอคยาคาร์ตา (Yogyakarta) เกาะชวา อินโดนีเซีย ที่คฤหาสน์
 ตอนเช้าตรู่ ของวันหนึ่ง รถยนต์คันใหญ่ วิ่งมาจอดที่ด้านหน้า นีล (Neel) พาลูกสาว ซาร่าห์
 (Sarah) วัย 12 ปี และ ลูกชายชื่อ ริค (Rik) วัย 10 ปี พร้อมด้วยชายชาวฟิจิการเป็นอัมพาต นั่ง
 บนรถเข็น ชื่อ วอลเทอร์ (Wolter) ซึ่งเป็นพ่อของ นีล โดยมี ยูริ (Youri) ผู้เป็นภรรยาของ นีล
 ออกมารับ และพาเข้าไปในบ้าน

นีล และครอบครัว เป็นฝรั่งชาวเนเธอร์แลนด์ แต่ได้รับความไว้วางใจ ให้ทำหน้าที่เป็นวิศวกรของ
 รัฐบาล ซึ่งจ้างมาเป็นพิเศษ ให้มีหน้าที่ดูแลสิ่งปลูกสร้างที่เกี่ยวข้องกับ พิพิธภัณฑสถาน และสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ
 ในเขตเมืองยอคยาคาร์ตา เขาทำงานอยู่ที่นั่นนานหลายปี จึงซื้อคฤหาสน์หลังนี้ไว้ และพาภรรยา คือ ยูริ มา
 อยู่ด้วย ต่อมาเขาได้ปรับปรุงบ้านครั้งใหญ่ ให้พร้อมอยู่ แล้วพาลูกและพ่อมาอยู่ด้วย ... วันนี้ เป็นวันแรก ที่
 ครอบครัวนี้จะได้อยู่พร้อมหน้ากัน

หลังจาก ไปรับลูกๆ และพ่อ ที่สนามบิน มาบ้านเรียบร้อยแล้ว นีล ต้องออกไปทำงานต่อที่ในเมือง
 เขาสั่งกำชับ พวกลูก อย่าเล่นชน เพราะเพิ่งมาถึงใหม่ๆ แล้วเขาขับรถออกไป

ที่พิพิธภัณฑสถาน เมืองยอคยาคาร์ตา มีนักท่องเที่ยว มาเที่ยวชม หนาตาว่าทุกวัน ส่วนหนึ่ง
 เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัย มีบรรยายพิเศษด้วย วันนี้ มีจำนวนผู้เข้าชมมากมายเป็นพิเศษ และวันนี้ มี
 เจ้าหน้าที่ใหม่ ฝ่ายโยธาเข้ามาทำงานสองคน เป็นชายหญิงฝรั่งชาวต่างชาติ

หลังจาก นีลออกจากบ้านไปแล้ว ริค กับ ซาร่าห์ พวกเขาจัดเก็บข้าวของ เข้าประจำห้องต่างๆ เสร็จ
 เรียบร้อยแล้ว ริค กับ ซาร่าห์ พวกเขาออกไปสำรวจบริเวณบ้าน พวกเขาพบทางเข้าอุโมงค์ที่ห้องใต้ดิน และ
 ขวนกันมุดเข้าไปได้นิดหน่อย ด้วยความกลัว จึงพากันออกไปสำรวจที่อื่นต่อไป

ระหว่างทำงานภาคสนาม ช่างมิดเดิล นีล ได้ยินเสียงไซเรนของรถตำรวจ วิ่งไล่คนร้าย เขาเห็น
 หญิงบ้าด้วยรถจักรยานยนต์ เติบ้วนเปื้อนอยู่บริเวณนั้น เธอเกือบถูกรถตำรวจชน แต่เขาไม่สนใจ เพราะที่นี่มัน
 เกิดเหตุเช่นนี้อยู่บ่อยๆ หญิงชราบ้าคนนั้น ก็อยู่ที่นั่นเป็นประจำอยู่แล้ว หลังจากนั้นเขาเข้าไปพักกินอาหาร
 บ่าย ที่ห้องอาหาร ปรากฏข่าวจากโทรทัศน์ดาวเทียมว่า มีการโจรกรรมทำลายวัตถุโบราณ เป็นจำนวนมาก
 ในเวลาใกล้เคียงกัน ก่อนหน้านั้นเกิดขึ้นที่ พม่า ต่อมาก็ที่ กัมพูชา และอินโดนีเซีย ลักษณะและร่องรอยการ
 โจรกรรมทำลาย เหมือนกันในทุกที่ คาดว่าเป็นคนร้ายรายเดียวกัน

นีล กลับบ้านมาทานกินอาหารค่ำ ก่อนกินข้าว ระหว่างลูกๆ อาบน้ำ และยูริ จัดเตรียมอาหาร เขา
 อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ ตำรวจไม่สามารถจับคนร้าย ที่เข้าไปทำลายของในมิดเดิลได้ ซึ่ง
 ก่อนหน้านั้น วัตถุโบราณต่างๆ ในมิดเดิล ก็ถูกทุบทำลายในลักษณะเดียวกัน นีล ก็ได้รับไลน์จากเพื่อน
 วิศวกร ซึ่งทำหน้าที่ดูแลมิดเดิลของอีกเมืองหนึ่ง เล่าถึง พฤติกรรมคนร้าย เหมือนในข่าว เขาส่งภาพมา

ให้นิดดูด้วย

ระหว่างอาหารค่ำ ริก และ ซาร่าห์ เล่าให้นิดฟัง ถึงสิ่งที่พวกเขาพบมาในบ้าน นิดจึงจำเป็นต้องบอก
สิ่งต่างๆ ที่ซ่อนอยู่ในบ้านให้ลูกได้รู้ โดยเฉพาะอุโมงค์ลับ เขาได้ตั้งกฎไว้ว่าห้ามบุคคลภายนอก รู้เรื่อง
อุโมงค์เด็ดขาด อุโมงค์จะเป็นทางหนีหรือทางรอดสุดท้าย หากเกิดเหตุไม่ดีในบ้าน นิด ออกความเห็นว่า จะ
จ้างแม่บ้านและพ่อบ้าน ให้มาช่วยงานในบ้าน ทุกคนเห็นด้วย

รุ่งเช้า นิด ออกไปทำงานตามปกติ ยูรี ขอดิครดไปด้วย จะไปทำธุระที่มิวเซียม และหาซื้อของอื่นๆ ที่
จำเป็น เธอส่งให้ลูกๆ ช่วยดูแลปู่ และดูแลบ้าน อีกไม่นานจะกลับมา

ช่วงที่ วอลเทอร์ หลับและแม่ไม่อยู่บ้าน ซาร่าห์ รู้สึกว่า น้ำประปาในบ้าน ไหลติ๊ดๆ ชัดๆ ซาร่าห์
ชวนน้องชายออกไปสำรวจบริเวณบ้านต่อ พวกเขาพากันเข้าไปในอาคารเก็บของเก่า ที่ซ่อนอยู่ในป่าหลัง
บ้าน ที่นั่นพวกเขาพบก้อนหินรูปร่างประหลาด และมันหนักมาก ผลักก็ไม่ขยับ ทั้งๆ ที่ขนาดของมันก็ดูไม่
ใหญ่นัก

ที่มิวเซียม ยูรี ไปรับหนังสือเล่มหนา ภาษาดัช จากผู้อำนวยการมิวเซียม เพื่อให้ยูรีช่วยแปลให้ ซา
กลับ มีโอกาสพบคนสองคน เธอเข้าใจว่าเป็นสามีภรรยา กัน ชื่อ โอเวน (Owen) และ เฮเลน
(Helen) พวกเขาเล่าว่า ได้อาสาทำงานที่มิวเซียมแห่งนี้ ดูแลด้านโยธา เมื่อยูรีรู้ว่า พวกเขาเป็นคน
ชาติเดียวกัน ก็ยินดี และบ่นว่าที่บ้านกำลังปรับปรุงใหม่ ระบบน้ำยังมีปัญหา เพราะบ้านมันมีอายุมากแล้ว
โอเวน เสนอว่าจะให้พวกเขาไปช่วยซ่อมให้หรือไม่ ยูรี ปฏิเสธ

ตอนกลางวัน นิด พา ฮาร์โต (Harto) และ ซีเตีย (Setia) มาที่บ้าน ตอนนั้น ยูรี กลับ
มาถึงบ้านแล้ว เธอออกมาต้อนรับ เมื่อแนะนำกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นิด ก็ออกไปทำงานต่อ ฮาร์โต กับ ซี
เตีย เป็นสามีภรรยา กัน และเป็นชาวพื้นเมืองที่นี่ โชคดีที่พูดภาษาสื่อสารกันได้เป็นอย่างดี

รุ่งเช้า นิด ออกไปทำงานตามปกติ เขายังคงทำงานภาคสนามไม่เสร็จ พอพักเที่ยง นิดเข้าไปกิน
อาหารที่ร้านที่เคยกินประจำ เขาต้องพบกับหญิงกึ่งดีกึ่งบ้า คนเดิม เธอเป็นชาวพื้นเมืองคนหนึ่ง ซึ่งคนแถว
นั้นถือว่า เป็นหญิงบ้าคนหนึ่ง จึงไม่มีคนสนใจ เธอวนเวียนมาคุยกับเขา พูดเพ้อเจ้อเกี่ยวกับ มนุษย์ต่าง
ดาว หญิงบ้าเพื่อว่า มีเอเลี่ยนมาจากต่างดาว มาปะปนอาศัยอยู่ในโลกนานนับพันปีแล้ว พวกเขาสามารถ
ปรับตัวเข้ากับมนุษย์บนโลก พวกเอเลี่ยน อยู่ได้ทุกที่บนโลกใบนี้ และพวกเขาพยายามหาทางกลับบ้าน
หญิงบ้า ยังเล่าอีกว่า พวกเขากำลังหาของบางอย่าง นิด เห็นว่าเธอไม่มีพิษสงอะไร ก็ฟังๆ ไป เพราะเป็น
เรื่องตลกดี เจ้าของร้าน ต้องมาไล่เธอออกไปจากร้าน เพราะเกรงจะรบกวนแขก

นิด กลับมาถึงบ้านตอนค่ำ หลังอาหารค่ำ เขาบอกกับ ยูรี ว่า เขาจะต้องไปซ่อมงาน ที่เมืองจำลอง
(Taman Mini) และ มิวเซียมวายัง (Museum Wayang) ที่จาการ์ตา เพราะได้รับแจ้งว่า ที่นั่น
ถูกพวกโจรกรรมรื้อค้นอีกแล้ว และต้องค้างที่นั่นคืนหนึ่ง ยูรี บอกว่า ระบบน้ำประปาที่บ้านยังมีปัญหาอยู่
นิด บอกว่า ให้รอเขากลับก่อน นิดไม่ต้องการให้คนอื่น เข้ามายุ่งในบ้านของตน ตอนที่ตนไม่อยู่ ฮาร์โต กับ

ซีเทีย เป็นคนดี ซื่อสัตย์ เพราะเขารู้จักสองคนนี้นานาน จึงไว้ใจให้อยู่ในบ้านอย่างอิสระ และจะช่วยงานบ้านทุกอย่าง ในระหว่างที่เขาหายไปคืนหนึ่ง ริก ถามพ่อว่า แล้วเรื่องความลับเกี่ยวกับบ้านละ นิลบอกกับลูกว่า ทุกอย่างยังเป็นไปตามกฎ

องค์ 2

ระหว่างทำงานบ้าน ซีเทีย เล่าให้ ยูริ ฟังว่า เธอกับสามี เคยมาทำความสะอาดบ้านหลังนี้ หลายครั้งแล้ว วันนี้ บ้านหลังนี้ดูดีขึ้น แต่น้ำหยดไหล คงขัดข้องจริงๆ วอลเทอร์ ต้องการน้ำทำความสะอาดร่างกาย ยูริ คงรอให้สามีกลับไม่ได้ เธอจึงโทรไปที่สำนักงานประปาของรัฐ ให้ส่งคนมาซ่อมให้หน่อย ปรากฏว่าวันนี้เป็นวันหยุด พนักงานส่วนใหญ่ไม่มาทำงาน แต่พวกเขาจะหาคนมาแทนให้

ขณะที่พวกเขา กำลังเล่นสนุกกันที่หน้าบ้าน ก็มีรถวิ่งเข้ามาในบ้าน ชายหญิงสองคน เดินลงมาด้วยชุดพนักงานเทศบาล ยูริ ออกมารับ เธอจำได้ว่า พนักงานสองคนนี้ คือ โอเวน และ เฮเลน ซึ่งเคยพบที่มิวเซียมมาก่อน พวกเขาบอกว่า ได้รับการติดต่อจากเทศบาลให้มาทำงานนี้ ยูริ จึงเชิญเข้าบ้าน และบอกจุดเสียของระบบน้ำในบ้าน

โอเวน กับ เฮเลน เป็นคนมีน้ำใจ ในระหว่างซ่อมท่อประปา เธอเล่าว่าวันนี้เป็นวันหยุด เธออยู่ได้นานเท่าใดก็ได้ และยินดีจะช่วยซ่อมแซมส่วนอื่นๆ ให้ด้วย ยูริ จึงเลี้ยงอาหารพวกเขาเป็นการตอบแทน ริก กับ ซาร่าห์ ก็ชอบพวกเขาด้วย ระหว่างอาหารกลางวัน ยูริ เพิ่งรู้ว่าพวกเขาเป็นพี่น้องกัน ไม่ใช่สามีภรรยา กันอย่างที่เขาใจมาตั้งแต่แรก พวกเขามาหางานทำที่นี่ เพราะที่นี่ให้งานและให้เงินที่ดีด้วย

ภาคบ่าย โอเวนกับเฮเลน ซ่อมระบบน้ำทั้งหมด จนใช้การได้ดีทุกจุด ราว 15.00 น. เสร็จงานแล้ว ซาร่าห์ ยังไม่ยอมให้พวกเขากลับ จึงพาครอบครัว บริเวณบ้าน โอเวน กับ เฮเลน คอยเรื่องราวต่างๆ แลกเปลี่ยนกับพวกเขา จนเป็นที่สนิสนมกันดี ระหว่างที่ยูริ กำลังดูแล วอลเทอร์อยู่ ริก พาพวกเขาไปที่ห้องเก็บของหลังบ้าน ที่แรก ซาร่าห์ ไม่เห็นด้วย แต่ ริก อ้างว่าไม่อยู่ในข้อห้ามที่พ่อสั่งไว้

เมื่อโอเวน และ เฮเลน เห็นหิ้งก้อนหิน เขารู้สึกแปลกใจ พวกเขาบอกว่า มันคือก้อนหินก้อนหนึ่งที่วางขวางทางอยู่ มันหนักมาก และพ่อก็ไม่ได้บอกอะไรเกี่ยวกับมันด้วย คงไม่มีความสำคัญอะไร โอเวน จึงอาสาย้ายก้อนหินให้ พวกเขาบอกว่า ก็ไม่ว่าอะไร เพราะพวกเขาก็สงสัยเช่นกันว่า โอเวน จะมีแรงย้ายก้อนหินได้หรือไม่

เมื่อไปถึงมิวเซียม สิ่งแรกที่ นิล เห็น คือ ร่องรอยการขุดหรือค้นวัตถุโบราณเหล่านั้น รอยแตก จะเป็นเส้นตรง เหมือนถูกตัดด้วยแสงเลเซอร์ เขาคิดว่า พวกเขาขโมยทั่วไปไม่ทำอย่างนี้แน่

การยกก้อนหินของโอเวน ทำไม่สำเร็จ เฮเลนมาช่วย ก็ไม่ได้ผล เขาอนุญาตให้วิธีอื่น พวกเขา ก็อนุญาต เพราะต้องการจะให้ย้ายอยู่แล้ว โอเวน มองเห็นหิ้งเหล็กวางอยู่ตรงนั้นพอดี เขาคิดว่ามันมาทาบไปสี่ห้าครั้ง พวกเขา ก็กลัวหินกระเด็นใส่ จึงออกไปให้ห่าง ไม่นานก้อนหินก็มีรอยปริแตก แผลงตรงที่ รอยแตกของก้อนหิน เป็นแนวเส้นตรงผ่าก้อนหินออกเป็นสองซีก ริกและซาร่าห์ รู้สึกแปลกใจ ที่ภายในก้อนหิน

มีผลึกหินสีดำทรงหกเหลี่ยม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 ซม.

สายตาของโอเวน สองประกายสีเขียวเรืองๆ ออกมา เมื่อเห็นมัน แต่พวกเด็กๆ ไม่ทันสังเกต ผิวของก้อนผลึก ดูเป็นวาววาม ริก ยื่นมือไปหยิบมัน แต่มันหนักมาก แทบยกไม่ขึ้น โอเวน บอกเด็กๆ ว่า เขาอยู่มิดเวียม เคยอ่านหนังสือ เกี่ยวกับวัตถุนอกพิภพ มันอาจจะเป็นก้อนหินอุกกาบาตอะไรสักอย่างก็ได้ มันมีมวลมากกว่าที่สายตาเราเห็น มันจึงมีน้ำหนักมากกว่าก้อนหินทั่วไป

โอเวน ถือนผลึกหินเข้ามาในบ้าน ยูริเห็นเข้า รู้สึกไม่พอใจ แอบต่อว่าลูกของเธอ ว่าทำไมพาคนอื่นไปถูรอบๆ บ้าน ริก บอกแม่ว่า ทั้งโอเวนและเฮเลนใจดี ไม่ใช่คนร้ายสักหน่อย ไม่มีอันตรายใดๆ พวกเขายังช่วยย้ายก้อนหินก้อนนั้นให้ด้วย แต่ตอนนี้มันแตกไปแล้ว ซาร่าห์ ยังบอกแม่อีกว่า หินก้อนนั้น มันคืออุกกาบาต ยูริ เริ่มสงสัยตามที่ลูกบอก แต่ยังไม่แสดงปฏิกิริยาอะไรออกไป เพราะตั้งแต่ซื้อคฤหาสน์หลังนี้มา ก็เห็นมันวางเกาะอยู่ตรงนั้นตั้งนานแล้ว ยูริไม่อยากเสียมารยาทกับแขกมากไปกว่านี้ เธอจึงให้โอเวนเอาผลึกหินเข้าบ้าน และเธอลองยกดู ก็รู้สึกว่ามันหนักมาก เฮเลน อธิบายว่า ตอนมันตกใหม่ๆ มันมีน้ำหนักมากกว่านี้เป็นร้อยเท่า แต่ตอนนี้เบาลงมากแล้ว เพราะเกิดจากแรงปฏิกิริยา สวนทางกับแรงโน้มถ่วงของโลก สิ่งที่

เฮเลนอธิบาย ยูริเริ่มสงสัยแล้วว่าแขกของพวกเขาเป็นใครกันแน่

โอเวน ยกผลึกหิน เดินไปที่เก้าอี้รถเข็นของ วอลเทอร์ แล้วเอามือของวอลเทอร์ สัมผัสกับผลึกหินพร้อมกับมือของเธอ สักครู่เกิดแสงสว่างที่มือของโอเวน แสงนั้นออกจากผลึกหิน ส่งไปยังมือของวอลเทอร์ วอลเทอร์ รู้สึกกระตุกทั้งร่าง สร้างความตกใจให้แก่ยูริเป็นอันมาก หาวว่าโอเวน ทำร้ายพ่อของเธอ แต่ทันใดนั้น อาการกระตุกของวอลเทอร์ก็หยุดลง เขาค่อยๆ ลืมตาขึ้น ชยิบแขนขา และลุกขึ้นยืน เดินออกจากเก้าอี้รถเข็น ความตั้งใจเข้ามาแทนที่

โอเวน จึงเล่าเสริมให้ทุกคนฟังว่า ผลึกหินนี้ ไม่ใช่ก้อนหินธรรมดาที่อยู่บนโลก มันคือก้อนพลังงานสำหรับใช้กับยานอวกาศ ของพวกต่างดาว มันหลุดและหล่นออกมา ตอนยานของมนุษย์ต่างดาวตก ริกกับ ซาร่าห์ จึงสรุปว่า พวกเขาคือเอเลี่ยน โอเวน กับ เฮเลน ไม่ปฏิเสธ แต่ ยูริ ยังไม่เชื่อ กลับปะติดปะต่อข่าว เหตุการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับการโจรกรรมในมิดเวียม ยูริ รู้สึกกลัวขึ้นมาทันที อาจเป็นพวกโจร ปลอมตัวมาก็ได้ และบอกให้เด็กอย่าเข้าไปใกล้ แต่โอเวน กับ เฮเลน บอกอย่าวิตกกังวล พวกเขาคือคนดี พวกเขาตามหาสิ่งนี้ มาเป็นเวลานานมากกว่าพันปี เมื่อเทียบกับเวลาบนโลก แต่สำหรับพวกเขา รู้สึกเหมือนเหตุการณ์มันผ่านไปแค่สิบปี และเมื่อพบมันแล้ว พวกเขาคือต้องการจะกลับบ้านด้วยสิ่งนี้

แสงสว่างจากภายนอกบ้านยังสว่างจ้าอยู่ โอเวนขอให้พวกเขาแสดงแผนที่จักรวาล ถึงสถานที่ที่พวกเขาอยู่ แต่ต้องเป็นห้องมืดๆ สักหน่อย ริก เกือบเคลอล้มบอกไปว่า มีห้องใต้ดิน แต่ ซาร่าห์ ห้ามไว้ทัน ยูริ พาแขกไปที่ห้องโถงห้องหนึ่ง ซึ่งมีขีดจากแสงข้างนอก โอเวน แสดงภาพสามมิติโครงสร้างจักรวาล และบอกที่อยู่ของพวกเรา สร้างความตื่นตะลึงให้แก่ทุกคน โอเวน ขอร้องให้ยูริช่วยพวกเขาด้วย ยูริ เห็นว่าพวกเขา ไม่ทำร้ายคน และยังช่วยให้อวอลเทอร์หายป่วยได้เลย แต่ก็ยังไม่ไว้วางใจเท่าใดนัก

พอคิมิโทริศัพท์ มาที่บ้าน เป็นของนิล เขาโทรมาเตือนภรรยาว่า ขอให้ระวังตัวเรื่องภัยจากมนุษย์ต่างดาว เฮเลน ส่งสายตาอ่อนนวลนุริ ยูริจึงบอกกับนิลว่าเธอไม่เป็นอะไร แต่ขอให้นิลรีบกลับบ้านไวๆ คราวนี้ ยูริ ตกลงยืนดีช่วยพวกเขา

เมื่อยูริให้โอกาสพวกเขา โอเวน จึงขอนุญาตของเธอ ขึ้นไปที่ห้องชั้นบนสุดใต้หลังคา ใกล้กับที่โล่งซึ่งเป็นคาน้ำเล็กๆ โดยมี พวกเด็กๆ ช่วย ระหว่างนั้น โอเวน เล่าให้พวกเขา ฟังว่า ยานของพวกเขา เดินทางด้วยความเร็วเหนือแสง ด้วยพลังงานจากควาร์บ (warp drive) แต่พอเข้ามาในแกล็กซีทางช้างเผือก ก็ถูกกระแสพายุรังสีคอสมิกรบกวน ระบบการติดต่อสื่อสารของพวกเขาล้มเหลว ขาดการติดต่อกับยานลำอื่นๆ แล้วพลัดเข้ามาในวงโคจรของโลก เหตุการณ์เกิดเมื่อกว่าพันปีมาแล้ว พวกเขาจะกลับได้ต่อเมื่อ จะต้องสื่อสารให้ยานแม่รู้ว่า เขาพบก้อนพลังงานแล้ว มันจะถูกใช้เป็นพลังงาน ของยานลำแม่ ตอนขากลับ ถ้าไม่มีมัน ยานของพวกเขา จะไม่กลับมาได้ เพราะไม่มีพลังงานพอกลับไปถึงดาวของพวกเขา

ที่ประชุมของตำรวจสากล ร่วมกับกรมตำรวจแห่งจากรัฐ มีผลสรุปทั้งจากภาพถ่าย จากกล้องวงจรปิด และรูปถ่าย พวกเขาทราบตัวคนร้าย ที่เข้าโจรกรรมที่มิวเซียมหลายแห่งอย่างแน่ชัดแล้ว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งจากรัฐ จึงออกคำสั่ง ตามล่าฆาตกร โดยอ้างว่า นี่เป็นเขตพื้นที่สืบสวนของเขา ตำรวจสากล ยังไม่ต้องมายุ่ง

โอเวน ใช้พลังงานจากผลึกหิน เป็นตัวช่วยในการส่งสัญญาณด้วยแสง เพื่อขี้ออกตำแหน่ง และพวกเขาอยู่ระหว่างรอคำตอบ ซึ่งไม่สามารถกำหนดเวลาที่แน่นอนได้ว่าเมื่อไร ริก กับ ซาร่าห์ ยังคงเฝ้าติดตามด้วยความสนใจ ในความมหัศจรรย์ของเทคโนโลยีของมนุษย์ต่างดาว ซึ่งโอเวน ก็ยินดีจะแนะนำแก่พวกเขา

บ่ายแก่ๆ ของวันนั้น ขณะที่ทุกอย่างกำลังดำเนินไปได้ดี ก็มีตำรวจมาล้อมบ้านของนิลไว้ ทุกคนในบ้าน ลงมารวมกันที่ห้องรับแขกชั้นล่าง เพื่อมาคุยเหตุการณ์ว่า ตำรวจมาทำไม ตั้งมากมาย พวกตำรวจประกาศว่า โอเวน กับ เฮเลน คือผู้ร้าย ที่ตำรวจกำลังต้องการตัว มาหลบซ่อนตัวในบ้านหลังนี้ ขอให้คนร้ายมอบตัวแต่โดยดี

โอเวน ขอให้ ยูริและพวกเขา รวมทุกคนใช้ในบ้านทุกคน ไว้ใจเขา เขากับเฮเลน ไม่ได้เจตนาเป็นคนร้าย เพียงแต่ต้องการค้นหาของสิ่งนี้ ซึ่งอาจซ่อนอยู่ในมิวเซียม หรือในทุกแห่งที่พวกเขาสงสัย จนกระทั่งถูกตำรวจตามล่าว่าเป็นคนร้าย พวกเขาจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ต้องทำอย่างนั้น เขาคำนานแล้ว และก็ทำมาหลายเมืองแล้ว ซาร่าห์ เข้าใจในข้ออ้าง ของโอเวน ซึ่งสอดคล้องกับ ภาพข่าวในหนังสือพิมพ์ ซึ่งกองมิตรวมกันอยู่ที่พื้น จึงเดินเข้าไปจับมือกับ ทั้งโอเวน และ เฮเลน ให้กำลังใจพวกเขา ในขณะที่ ฮาร์โด้ และ ซิเทียร์ ยังตกใจอยู่ และไม่แน่ใจ ส่วน ยูริ เข้าใจทุกอย่างดี เธอพยายาม โทรติดต่อกับสามี แต่สายไม่ว่าง ซึ่ง เฮเลน แอบเห็นสิ่งที่ ยูริ ทำ เธอจึงคิดจะทำอะไรสักอย่าง

ข้างนอก ตำรวจยื่นข้อเสนอให้คนร้ายมอบตัว ขณะที่โอเวน ต้องการเวลาเพื่อติดต่อยานแม่ พวกเขา

จะไม่ทำอะไรให้เจ้าของบ้านเดือดร้อน เพียงแต่ขออาศัยเวลา รอให้มีคนมารับเขากลับบ้านเท่านั้นเอง นี่เป็นโอกาสสุดท้ายที่พวกเขาต้องการ ยูริ ก็ไม่แน่ใจตนเองเหมือนกันว่า จะเห็นใจพวกเขาหรือจะปฏิเสธพวกเขาดี แต่เธอก็ไม่มีทางเลือก แม้จะไม่ใช่ตัวประกัน แต่ก็ไม่แตกต่างกัน

เวลาผ่านไปราวครึ่งชั่วโมง ขณะที่เครื่องส่งสัญญาณของโอเวน ยังทำงานอยู่ ตำรวจปรึกษากันรอให้มืดก่อน ตำรวจต๋องรองอีกครั้ง ถ้าคนร้ายไม่ออกมา จะส่งตำรวจเข้าไปจับกุม โอเวน บอกกับยูริว่า เขาจำเป็นต้องอ้างกับตำรวจ เพื่อซื้อเวลาต๋องรอง โดยขอให้พวกเขาและทุกคนในบ้าน แกล้งทำเป็นตัวประกัน ทุกคนเห็นใจและตกลง โอเวนจึงบอกตำรวจไปว่า ขอให้ตำรวจเลิกกลับไป เพราะพวกเขามีตัวประกัน จากนั้น โอเวนกับเฮเลน ก็ถือคูปองเข้าออกของตัวบ้าน ให้แน่นหนา แล้วขึ้นไปข้างบน

เวลาผ่านไปอีกครั้งชั่วโมง ยูริ ไม่ต้องการให้สถานการณ์เลวร้าย ดำเนินต่อไปนานกว่านี้ เธอจึงแอบปรึกษากับ ริก และ ชาราห์ว่า จะพาหนีออกไปทางอุโมงค์ลับในตอนค่ำ ตอนที่โอเวนและเฮเลนปล่อยอุโมงค์ลับจะพาคนในบ้าน ไปออกที่ป่าหลังบ้าน แต่ริกกับชาราห์ไม่เห็นด้วย พวกเด็กๆ ไม่อยากจะทิ้งโอเวนไป ยูรินั่นมันเป็นคนร้าย แต่พวกเด็กๆ ไม่เชื่อ

พวกเด็กๆ ขัดแย้งกับแม่ โดยออกความเห็นว่ เราควรบอกความจริงเรื่องอุโมงค์ลับ ให้โอเวนหนีไปจะดีกว่า แต่แม่อ้างว่ามันคือกฎที่พ่อสั่งไว้ อุโมงค์ลับนั้น จะไม่ให้ใครรู้เด็ดขาด นอกจากเจ้าของบ้าน แม้กระทั่ง ฮาร์ดีกับซีเทีย ก็ไม่ให้รู้ ริกกับชาราห์ รู้สึกลังเล ขณะที่ยูริได้เถียงกับลูกๆ ตำรวจพร้อมอาวุธครบมือ แอบเข้ามาในบ้านได้แล้ว

โอเวน ส่งสัญญาณแสงเข้าออกไปอีกครั้ง และรอสัญญาณตอบกลับจากยานแม่ ซึ่งไม่รู้ว่าจะนานเท่าไร ทั้งโอเวน กับ เฮเลน จึงต้องรอเท่านั้น โดยถ่วงเวลารอให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ โอเวน เก็บผลึกก้อนหินไว้กับตัว เขากับเฮเลนรู้ถึงคุณสมบัติชิ้นนี้ดี เกี่ยวกับผลึกพลังงานก้อนนี้ ดังนั้น โอเวน จึงต้องเก็บมันไว้กับตัวตลอดเวลา

โอเวน สั่งให้ เฮเลน ฝ้าดูหน้าจอกอมพิวเตอร์ของพวกเขา ส่วนเขาจะลงไปดูเหตุการณ์ข้างล่าง

ขณะที่เขาลงไป โอเวน เผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจ 3 นาย พร้อมอาวุธครบมือ โอเวน บอกว่าอย่ายิง แต่ตำรวจไม่เชื่อ เมื่อยิงออกไป กระสุนถูกดูดหายเข้าไปในก้อนหินผลึกสีดำ และเกิดแรงปฏิกิริยาปลดปล่อยพลังงานออกมา แรงนั้นถีบตำรวจกระเด็นไป กระแทกกับข้างฝาตายทันที ตำรวจอีกสองนายยิงตอบโต้อีก ก็โดนแรงกระแทกตายอีก ตำรวจที่เหลือจึงล่าถอยออกจากบ้านโดยเร็ว

ผลึกหินสีดำเปลี่ยนไป มันเริ่มขยับตัวเองได้และนำหนักก็เบาขึ้น

เริ่มตึก อากาศก็ยิ่งหนาว ตำรวจวางแผนว่า ต่อไปจะใช้ความรุนแรงและขึ้นเด็ดขาด นิด กลับมาพอดี และต้องการจะเข้าไปในบ้าน แต่ตำรวจกันไม่ให้เข้าไป

หัวหน้าตำรวจสากล เอาข้อมูลภาพถ่ายของคนร้ายออกมาให้นิดดู และตำรวจที่ถอยออกมา ก็ยืนยันว่า คนร้ายอยู่ในบ้านจริงๆ นิด จำเป็นต้องบอกความลับแก่ตำรวจ เรื่องอุโมงค์ลับ และเขาต้องการอาสา

เข้าไปในบ้าน เพื่อพาลูกเมียและคนในบ้าน หนีออกมาทางอุโมงค์ แต่ตำรวจปฏิเสธ ให้เหตุผลว่ามันเสี่ยงเกินไป และว่า ถ้าภรรยาและลูกคิดจะหนี พวกเขาคงหนีออกมาได้แล้ว แต่พวกเขาถูกจับเป็นตัวประกัน ตอนนี้ตำรวจก็ยังไม่รู้จักประสงค์ที่แท้จริงของคนร้าย ว่าพวกเขาต้องการอะไรกันแน่ จึงยังอยู่ในบ้าน

หัวหน้าตำรวจ คาดว่าคนร้ายยังไม่รู้เรื่องอุโมงค์ลับ เพราะถ้ามันรู้ มันอาจหนีไปแล้วก็ได้ เขาจึงวางแผน ส่งตำรวจปลอมเป็น โอลิเวอร์ ลอบเข้าไปในบ้าน ผ่านทางอุโมงค์ลับ พร้อมด้วยตำรวจจู่โจม จำนวน 5 นาย

ภายในบ้าน ฮาร์โตรี กับ ซีเทีย จัดอาหารให้ทุกคน กินพร้อมกันบนโต๊ะ แต่โอลิเวอร์ ยังไม่ไว้วางใจสถานการณ์ เพราะเขาแอบเห็น ยูริ คุยโทรศัพท์กับคนข้างนอก เขาให้ เฮเลน นั่งกินข้าว และจับตาดูพวกเขา บรรยากาศความสัมพันธ์ เริ่มอุ่นขึ้น ส่วนโอลิเวอร์ ออกไปเดินสำรวจดูให้ทั่วบ้าน เขาจำเป็นต้องตัดสายโทรศัพท์ออก

โอลิเวอร์ โผล่มาจากห้องใต้ดิน และเข้าไปในห้องอาหาร ขณะที่ทุกคนกำลังรับประทานอาหารด้วยความหิวโหย โอลิเวอร์บอกว่า เขารู้แล้วว่าในบ้านมีอุโมงค์ลับ ยูริทำหน้าที่ไม่ดี เพราะความลับถูกเปิดเผยแล้ว โอลิเวอร์ บอกกับทุกคนว่า เพื่อความปลอดภัย เขาตัดสินใจจะปล่อยให้ ริค ชาร่าห์ และ วอลเทอร์ ออกไปทางอุโมงค์ นอกนั้นต้องอยู่กับเขา จนกว่าจะเสร็จภารกิจ นี่เป็นข้อเสนอที่ดีที่สุดแล้ว ยูริ ตอบตกลง แต่เฮเลน แย้งกับพี่ชายว่า ไม่ควรทำเช่นนั้น

จึงหวั่น โอลิเวอร์ อีกคนก็โผล่เข้ามาในห้อง ทักทายกับเฮเลน เฮเลน สับสนอยู่ครู่หนึ่ง ว่าโอลิเวอร์ตัวจริง คือคนไหน

ในที่สุด โอลิเวอร์ตัวปลอมไม่ปล่อยโอกาสให้หลุดไป ฉวยโอกาสชักปืนยิงใส่โอลิเวอร์ตัวจริง กระสุนถูกตูดเข้าไปในผลึกหิน โอลิเวอร์ตัวปลอม ถูกพลังจากผลึกหินกระแทกร่างและจนไม่มีชีวิต ความรุนแรงจากปฏิกิริยาของผลึกหินดูเหมือนว่า มันรุนแรงกว่าครั้งก่อน และน้ำหนักของมันก็เบาขึ้นอีกด้วย จนโอลิเวอร์รู้สึกได้ ตำรวจหน่วยจู่โจม ที่ซ่อนตัวตามมาในอุโมงค์ เห็นเหตุการณ์ จึงรายงานความเสียหาย พวกเขาได้รับคำสั่งให้เลิกภารกิจ ถอยกลับออกจากบ้านหลังนั้น

สิ่งที่โอลิเวอร์ ได้ยินเกี่ยวกับอุโมงค์ลับ เขาคิดว่าถ้าในบ้านนี้มีทางออกของอุโมงค์ลับจริง นีล ซึ่งอยู่ข้างนอก ก็ต้องรู้ว่าทางเข้าออกของอุโมงค์อยู่ตรงไหน เป็นอันตรายต่อพวกเขา โอลิเวอร์ จึงเค้นเอาความลับจากพวกเขา ได้ว่า ทางเข้าอุโมงค์ลับอยู่ตรงไหนของบ้าน

โอลิเวอร์ สั่งให้ ฮาร์โตรี ช่วยจัดการศพ ระหว่างนั้น ผลึกก้อนหินสีดำ เบาเหมือนก้อนกระดาษ จนสามารถโยนลอยตัวได้ ปรากฏแก่สายตาของทุกคน ยูริ รู้สึกเป็นกังวลมากกว่าใครๆ กอดลูกไว้แน่น โอลิเวอร์อธิบายว่า ที่มันเป็นเช่นนี้ เป็นเพราะมันดูดพลังงานที่มาระทำต่อมัน แล้วมันแปรเป็นแรงต้านแรงโน้มถ่วงของโลก

โอลิเวอร์ สั่งให้เฮเลน ยึดโทรศัพท์ของยูริและของเด็กๆ ไว้ และสั่งให้ทุกคนอยู่แต่ในบ้าน อย่าออกไป

จากบ้าน คราวนี้ พวกเด็กๆ มองเห็นความร้ายของโอเวนกับเฮเลนแล้ว จึงรู้สึกหวาดกลัวมากขึ้น

ตำรวจหน่วยจูโจม หลังออกมาพ้นจากอุโมงค์ และกลับเข้าฐานพักกองบัญชาการแล้ว พวกเขา ยืนยัน ให้หัวหน้าตำรวจทราบอีกครั้งว่า อย่ายิงใส่คนร้ายนั้น มันมีพลังลึกลับ รองหัวหน้าตำรวจวางแผน ว่า จะยิงระเบิดควันใส่ และบุกเข้าไปจับตัวอีกครั้ง แต่นี้ล แย้งว่า ทำอย่างนั้นไม่ได้ ตัวประกันจะเป็นอันตราย หัวหน้าตำรวจเห็นด้วยกับนี้ล

ในระหว่างตำรวจประเมินสถานการณ์ โอเวน กับ เฮเลน ช่วยกันตั้งกล้องวงจรปิดในที่ต่างๆ พร้อม ตรวจดูอาวุธ หรือสิ่งที่จะใช้เป็นอาวุธ เมื่อพบก็ทำลายมันเสีย ด้วยอุปกรณ์เลเซอร์ที่อยู่ในมือ ซึ่งเป็น อุปกรณ์ขึ้นเดียวกันกับที่ใช้ผ่าตัดวัตถุต่างๆ รวมทั้งโลหะ ก้อนหิน

โอเวนกับเฮเลน บอกให้ ริก พาพวกเขาลงไปยังล่างที่ห้องใต้ดิน ที่ปากอุโมงค์ เขาวางกับระเบิดไว้ที่ นั้น เพื่อป้องกันไม่ให้ตำรวจหรือใครๆ ผ่านเข้ามา ยูริรู้เข้า เธอก็วิตกกังวลมากขึ้น เพราะไม่สามารถส่งข่าว ออกไปบอกนี่ลได้เลย ถ้านี้ลแอบเข้ามาตอนนี้ ก็อาจโดนกับระเบิดได้ จากนั้นก็วางระเบิดไว้ในจุดสำคัญ ที่ ประตูใหญ่ เสร็จงานแล้ว โอเวน รู้สึกสบายใจขึ้น ที่สร้างแนวป้องกันจากตำรวจไว้ได้ เขา สั่งให้ เฮเลน ฝ่า ตัวประกันทั้งหมดไว้ ส่วนเขาจะขึ้นไปชั้นบน

หัวหน้าตำรวจสากล ตัดสินใจเรียกกำลังเสริมจากกองทัพ และระหว่างนั้นก็เฝ้ารอดูเหตุการณ์ข้าง นอกตัวบ้าน ในระหว่างรอหน่วยจูโจมพิเศษของทหาร ที่ติดต่อไป

โอเวน ยังคงนั่งเฝ้าดูที่หน้าจอมอนิเตอร์ บนห้องชั้นบน เพื่อดูว่ามีสัญญาณตอบรับเข้ามาหรือยัง คน ในบ้านที่นอนรวมกันอยู่ชั้นล่าง ต่างพากันหลับไปด้วยความอ่อนเพลีย รวมทั้งเฮเลนที่นอนเฝ้าดูพวกเขา ก็ เผลอหลับไปด้วย ปลดปล่อยให้ วอลเทอร์ เดินเล็ดรอดออกมาจากบ้าน เขาเดินตรงเข้าไปหากลุ่มตำรวจ นี่ล รู้สึกดีใจมาก ที่เห็นพ่อออกมาได้โดยบังเอิญ ตำรวจรีบออกไปรับทันที

หัวหน้าหน่วยทหารจูโจมพิเศษ มาถึงที่ฐาน วางแผนกับตำรวจ เพื่อเข้าไปชิงตัวประกันในบ้านหลัง นั้นอีกครั้ง แต่ยังไม่บอกว่าจะเข้าไปอย่างไร เพราะทหารมีแผนอยู่แล้ว และมีอาวุธที่มีประสิทธิภาพ เหนือกว่า ของตำรวจสากล ทั้งปืน ระเบิด วิทยุสื่อสาร กล้องวิดีโอ และอุปกรณ์ป้องกัน

เสียงอะละฮันนอก ทำให้ยูริรู้สึกตัว แอบเห็นพ่อหลุดออกไปจากบ้านได้แล้ว เธอรู้สึกโล่งใจขึ้นอีก นิด ยูริรวบรวมความกล้า ต้องทำอะไรสักอย่าง แม้ต้องเสี่ยงก็ยอม เพื่อพาลูกๆ ออกไปจากบ้านนี้ให้ได้ ยูริ แอบกระซิบแผนกับ ฮาร์โตะและซีเทีย

ยูริลอบทำร้ายเฮเลน ด้วยการคว้าไม้เบสบอล ดึงที่หัวของเฮเลน แต่เธอไหวตัวเสียก่อน ไม้เบสบอล พลาดไปถูกลำตัว เธอรู้สึกเจ็บมาก ขยับตัวลำบาก ฮาร์โตะกับซีเทีย ฉวยโอกาสนั้น ช่วยกันมัดมือเท้าของ เธอไว้กับเก้าอี้ และก็ไม่ลืมมัดปากเธอด้วย

โอเวน กำลังสาละวนกับการติดต่อกับยานแม่ ตอนนี้พวกเขาได้รับสัญญาณแล้ว โอเวน ได้ยินเสียง ชลุกชลกข้างล่าง แต่ไม่อาจฟังภารกิจสื่อสารได้ ยูริ รีบส่งรีกับซาร่าห์ ออกจากบ้านไปก่อน พร้อม ซีเทีย

พวกเขาอาศัยช่องหน้าต่างห้องน้ำ ที่วอลเทอร์ออกไปได้ก่อนหน้านี้ โอเวน ตะโกนเรียก เฮเลน แต่ไม่ได้ยินเสียงตอบรับ โอเวน รู้สึกเป็นกังวล ยูริ กับฮาร์โตรี ยังหลบซ่อนอยู่ในบ้าน

ที่ทางเข้าหน้าบ้าน ทหารหน่วยจู่โจมพิเศษ 10 นาย กำลังปลดชนวนระเบิด อีก 5 นาย กำลังเข้าทางอุโมงค์ พวกเขาถูกสั่งกำชับทางวิทยุสื่อสาร ห้ามยิงคนร้ายด้วยกระสุนปืนเด็ดขาด แต่ให้ยิงตัวลูกคอก

โอเวน เห็นตำรวจกำลังปลดชนวนระเบิดหน้าบ้าน จากกล้องวงจรปิด เขาจึงรีบลงมาจากชั้นบน พบว่า ตัวประกันหนีออกไปสามคน เขาโกรธมาก และยิ่งโกรธมากยิ่งขึ้น ที่เห็นเฮเลนถูกมัด โอเวน เข้าไปจะช่วยเฮเลน แต่ถูกยูริขัดขวางไว้ เขาจึงจำเป็นต้องทำร้าย ยูริ และ ฮาร์โตรี จนบาดเจ็บ แล้วไปแก้มัดให้เฮเลน ระหว่างนั้น ยูริ ได้สติ ปรากฏว่าขาข้างขวาบาดเจ็บ แต่ก็พอเคลื่อนไหวตัวได้ เธอพยายามลากตัวฮาร์โตรีหลบไปให้พ้นจากตรงนั้นก่อน โอเวนลังเล ไม่รู้จะทำอะไรก่อน เสียงสัญญาณข้างบนก็ดังขึ้น ขาของเฮเลนข้างหนึ่ง ก็ยังติดอยู่ที่เก้าอี้ เขาตัดสินใจไม่เสียเวลากับตัวประกัน เฮเลน ตะโกนว่าให้รีบไปที่เครื่องรับสัญญาณ ไม่ต้องเป็นห่วงเธอ

ทหารหน่วยจู่โจมพิเศษ 10 นาย เข้ามาในบ้านได้แล้ว อาวุธลูกคอกเตรียมพร้อม ขณะที่อีก 5 นาย กำลังอยู่ในช่วงกลางของอุโมงค์

ระหว่างหลบอยู่ในที่ซ่อน ยูริ แอบเห็นลูกๆ ออกไปพ้นตัวบ้าน ปลอดภัยแล้ว ทหารหน่วยจู่โจมพิเศษกรูกันเข้ามาทางหน้าบ้าน ยูริ ตะโกนว่าอย่ายิง เพราะคิดว่าพวกเขาจะใช้ปืน เสียงตะโกนของ ยูริ กลับเป็นประโยชน์แก่ เฮเลน เฮเลน รีบหลบไปให้พ้นจากปลายลูกคอกได้อย่างหวุดหวิด

ทหารหน่วยจู่โจมพิเศษ 5 นาย ไล่เข้ามาตามอุโมงค์ ใกล้จะถึงห้องใต้ดิน พวกเขาไม่รู้เลยว่า ระเบิดถูกวางเป็นกับดัก ตรงปลายอุโมงค์ ที่ติดกับห้องใต้ดิน

ลูกคอก ถูกยิงใส่เฮเลนไม่ยั้ง ขณะที่ปืนของเธอ หล่นที่พื้นห่างออกไป เธอตัดสินใจ เหวี่ยงตัวหลบ ลูกคอก ไปให้ไกลปืน มากที่สุด แต่เธอก็ถูกยิงที่ขา ร้องเสียงหลงให้ช่วย

โอเวน ได้ยินเสียงร้องของ เฮเลน เขาเป็นห่วงน้องสาว จึงละจากการตอบรับสัญญาณไว้ชั่วคราว ลงมาช่วยเฮเลนที่ชั้นล่าง

เฮเลน พยายามกระโดดกระดอนไป จนคว่ำป็นได้สำเร็จ เธอเห็นว่าสถานการณ์ไม่ดี จึงยังได้ตอบเจ้าหน้าที่อย่างไม่ยั้งมือ พร้อมกับตะโกนให้ โอเวนหลบไป เจ้าหน้าที่ตายไป 3 นาย แต่ เฮเลน ก็ถูกรุมยิงได้อย่างหนัก จนร่างเต็มไปด้วยลูกคอก และสิ้นใจในเวลาไม่นาน น้ำเมือกใสๆ สีส้มพุดสีแดง ไหลซึมออกมาทั่วร่าง โอเวน เสียใจมาก ที่ไม่สามารถช่วยน้องสาวได้ เขาเห็นว่าอยู่ในสถานการณ์เสียเปรียบ เขาจึงหนีขึ้นข้างบน

ระหว่างการต่อสู้ขุลมุน ยูริ บอกให้ ฮาร์โตรี รีบหนีออกไปโดยเร็ว ส่วนเธอรีบวิ่งไปที่ชั้นล่าง ที่ห้องใต้ดิน เพื่อจะไปดักกับดัก ไม่ให้ใครก็ตาม ที่จะผ่านเข้ามาในตัวบ้าน แล้วถูกกับระเบิด ยูริ เห็นเงาของคน ใกล้เข้ามาที่ปากอุโมงค์ เธอต้องรีบไปให้ถึงก่อนที่ทุกอย่างจะสายไป

ที่จอคอมพิวเตอร์ของโอเวน มีข้อความแสดงการตอบรับแล้ว ขณะที่เจ้าหน้าที่วิ่งตามเขาขึ้นมา โอเวน ตัดสินใจกระโดดจากหน้าต่างลงไปข้างล่าง ... เป็นเวลาเดียวกันกับ เสียงระเบิดดังขึ้น จากห้องใต้ดิน มันระเบิดบ้านทั้งหลังจนพังยับ ฝุ่นและเพลิงลุกไหม้ท่วมบ้าน

เสียงตะโกนร้องของนีล กับ ซีเทีย ดังขึ้นอย่างน่าเวทนา เพราะ ยูริกับฮาร์โด้ ยังติดอยู่ในบ้าน

องค์ 3

โอเวน กระเด็นออกไปนอนกึ่งที่พื้นกลางทุ่งหลังบ้าน เขากำผละลิ้นดำไว้แน่น มันเริ่มสั่นไหว

ขณะนั้น มีแสงสว่างวาบเป็นสายบนท้องฟ้า แล้วมาหยุดอยู่เฉยๆ กับตัวบ้าน มองเห็นวัตถุประหลาดนั้นไม่ชัด เพราะแสงจ้าเกินไป แต่คาดเดารูปทรงได้ มันคล้ายตรีศูร อาวุธของหนุมาน ทั้งเจ้าหน้าที่ทหารตำรวจที่เฝ้าอยู่ก็ดูต่างตะลึงกับปรากฏการณ์บนท้องฟ้า เพียงครูเดียว วัตถุประหลาดนั้น ก็ลอยวาวหายไปบนท้องฟ้า ไม่ทิ้งรอยรอยอะไรเหลือไว้ให้เป็นข้อพิสูจน์ว่า แท้จริงมันใช่ยานอวกาศของมนุษย์ต่างดาวหรือไม่ คงมีแต่แสงทองเริ่มทอแสงจากขอบฟ้า เป็นสัญลักษณ์อรุณรุ่งของวันใหม่

เมื่อกลุ่มหมอกฝุ่น คิวโนไฟจากการระเบิดเบาบางลง ทุกคนก็มองเห็นร่างของคนคนหนึ่ง กำลังพยุงตัวเองเดินโซเซออกมา เขาคือ ฮาร์โด้ นั่นเอง ซีเทียวิ่งเข้าไปรับ นีลรู้สึกดีใจไปด้วย แต่ก็ทำใจไว้แล้วว่า ยูริคงไม่รอดแน่นอน ริค กับ ซาร่าห์ ถามพ่อว่า แม่จะรอดหรือไม่ นีล ไม่ตอบ

หัวหน้าตำรวจสากล และตำรวจผู้ติดตามอีก 2 นาย วิ่งตามคนร้ายมาถึง จุดที่ โอเวน กระโดดหนีออกมา พบแต่รอยเท้า และรอยเมือกเลือดล้นชมพู และไม่รู้ว่าเขาหายไป

จบ

ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง (Title information)

ผู้เขียน: ดิน หิน พ้า (สุติน ชาวหินฟ้า)

ความยาวเรื่อง: 100 นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme)

การค้นหาสิ่งของ ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ของมนุษย์ต่างดาวสองพี่น้อง ที่พลัดหลงอยู่บนโลกใบนี้ ต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมาย โดยเฉพาะข้อกล่าวหาว่า เป็นหัวขโมย บุคคลอันตราย ไร้เมตตาธรรม ซึ่งความจริง นั้นมีข้ออุปสัที่แท้จริงของพวกเขา

แนวภาพยนตร์ (genre)

วิทยาศาสตร์ – แอ็คชั่น (science fiction - action)

เรื่องย่อ (synopsis)

มนุษย์ต่างดาวสองพี่น้อง โอเวน กับ เฮเลน ยานของพวกเขาสอบอุบัติเหตุจากการปะทะ ของพายุรังสีคอสมิก ตกลงมาบนโลก เขาจำเป็นต้องปรับตัวและซุกซ่อนตัวเองเป็นชาวโลก ในช่วงหนึ่งพันปีเศษ เขาพยายามค้นหา ก้อนพลังงานเชื้อเพลิง ที่อาจเก็บซุกซ่อนไว้ที่ไหนสักแห่ง เช่นในพิพิภพใต้ หรือ สิ่งปลูกสร้าง เขาจำเป็นต้องรื้อค้นหามัน ในขณะที่พวกเขาสองคน ก็ถูกหมายหัวว่าเป็นพวกขโมยที่ตำรวจต้องการ

บังเอิญ โอเวน และ เฮเลน มีโอกาสพบกับครอบครัวของ ริก และ ชาร่าห์ เด็กหนุ่มและเด็กสาวสองพี่น้อง ซึ่งมีพ่อเป็นวิศวกร ชื่อ นีล และแม่เป็นนักเขียน ชื่อ ยูริ ที่ถูกหาสนับรอนหลังหนึ่ง และที่นั่นเขาได้พบก้อนพลังงานเชื้อเพลิงเข้าโดยบังเอิญ

โอเวน และ เฮเลน ใช้ก้อนพลังงานนั้น ติดต่อกับยานแม่ ให้มารับพวกเขา ริก ชาร่าห์ และแม่ของเขา ซึ่งยอมแสร้งเป็นตัวประกัน เพื่อซื้อเวลาให้ตำรวจ ที่มาล้อมบ้านไว้ คอยจับกุม โอเวน และ เฮเลน แต่สถานการณ์ไม่เป็นอย่างที่คาดไว้ ตำรวจ กดดันให้ โอเวน กับ เฮเลน มอบตัว พวกเขาจึงจำเป็นต้องใช้ พวกเด็กและแม่ของเขา พร้อมคนรับใช้ในบ้าน เป็นตัวประกันจริงๆ

สถานการณ์บีบคั้นเข้ามา ตำรวจและทหารเข้าจู่โจมชิงตัวประกัน ในที่สุด การซื้อเวลาติดต่อกับยานแม่ ประสบผลสำเร็จ ยานแม่ของโอเวน ตอบรับกลับมาว่าจะมารับพวกเขา โอเวน หนีออกไปได้ แต่เขาต้องสูญเสีย เฮเลนไป ขณะที่ ริก กับ ชาร่าห์ ก็สูญเสียแม่ไป พร้อมกับบ้านที่ถูกระเบิดจนย่อยยับ ส่วนตำรวจ คว้าน้ำเหลว